

der næst i mangfoldige Tilfælde ikke blot er anerkjendt, at de i Finantsloven opførte Tal ikke kunne overholdes, men at man ikke engang bagefter tager nogen Beslutning med Hensyn til Tallenes Størrelse. Et æret Medlem af Udvalget har anseet det for hensigtsmæssigt, at Statsrevisionens og Rigsdagens Opmærksomhed stærkes. Ja, det ønsker jeg ogsaa, men Skærpselsen af Opmærksomheden skeer væsentlig gennem en Berettigelse; man kan udtale sig om mange Forhold, hvorom ingen Beslutning kan tages; der kan og bør gjøres opmærksom paa Meget, som Rigsdagens Medlemmer maa tage sig til Hjerte ved alle de øvrige Forhandlinger, og som ogsaa Regjeringens Medlemmer maa tage sig til Hjerte efter den Vægt, der kan tillægges dem; men det er en stor Misforstaaelse at forvekle Skærpselsen af Opmærksomheden med Formeringen af Ansvar eller Ophævelse af Ansvar igennem en Beslutning. Det er, troer jeg — og derfor har jeg optaget denne Sag — det er i vor egen Interesse, at vi skarpt adskille disse to Sider, at vi paa den ene Side afgrænse alt det, hvorved vi kunne udtale os om, hvad der er hensigtsmæssigt og ønskeligt, og hvad man bør søge at komme til, og paa den anden Side stille det, hvorved der kan være Tale om Ansvar eller Ikke-Ansvar, idet vi tage Beslutning med Hensyn til, hvad der ligger paa den sidste Side, og slet Intet beslutte med Hensyn til, hvad der ligger paa hin Side.

Carlson: Jeg vil blot sige et Par Ord, hvortil den ærede 1ste Landsktingsmand for 1ste Kreds (Andræ) har givet mig Anledning ved den Øttring, at det var omtrent lige inconsequent, hvorledes man end stemte nu. I den Anledning maa jeg dog bemærke, at Thin-

get har eengang vedtaget, hvad man nu foreslaaer skal gaae ud.

F. Nielsen: Jeg vil kun bemærke, at sidst stemte vi Feu ud og Pension ind. Da dette syntes at være en meget besynderlig Modsigelse, have de Dele af Udvalget, som have seiret, hver paa sin Fløi søgt at udvide deres Seir ogsaa til den anden Fløi. Dersom nu Resultatet skulde blive, at vi stemte Feu ind og Pension ud, saa vare vi accurat komne ligevidt. Det vilde da, forekommer det mig, være en meget mærkelig Inconsequens. Endskjøndt jeg derfor i Realiteten deler den Mening angaaende Pensioner, som er ytret fra den høitæredede Formand i Udvalget (Madvig), skulde jeg dog helst ønske, at Mindretallet fravaldt Indstillingen her til den 16de Antegningspost; ellers vil jeg for mit Vedkommende blive nødt til at stemme imod den, for at ikke denne underlige Modsigelse skal komme frem i Thingets Afstemning. I Hovedsagen er det dog ikke af saa meget stor Vigtighed; thi om man endog saa siger, at naar der til Pensioner er forbrugt et høiere Beløb end det calculerede, vil der behøves en Efterbilligelse, saa er det paa den anden Side aldeles indlysende, at denne Efterbilligelse vil ikke paa nogen Maade kunne nægtes; thi man kan dog ikke nægte Regjeringen Ret til at afskedige, og ikke heller kan man nægte den Afskedigede Ret til at erholde Pension. Om vi endog saa sige, at der behøves en Efterbilligelse for Formens Skyld, saa vil det dog ialfald blive en Efterbilligelse, der ikke paa nogen Maade kan nægtes, og naar det er en Efterbilligelse, der ikke kan nægtes, har det dog ikke saa meget stor Betydning at indrømme den.